

REPTES PENDENTS

El titular de la portada d'aquest número hauria d'incloure una edició gairebé enciclopèdica, atès que els reptes pendents en l'àmbit del nostre ofici són molts i de naturalesa diversa. Els canvis constants en com ens informem i comuniquem fan els desafiaments cada cop més difícils d'abastar. Especialment, donada la velocitat amb que s'estan produint des de fa temps. Però si hi ha un repte que passa per damunt de tots, és el que ens recorda la funció principal del periodista i que els que l'exerceixen a peu de carrer en són la baula més feble.

NINGÚ té cap dret a agredir els i les periodistes que treballen al carrer. NINGÚ. No val envalentir-se amb el que està treballant, pressuposant que representa la línia editorial del mitjà per al qual treballa o amb el qual col·labora. En el cas dels autònoms, encara s'enfosqueix molt més la situació per la

"NINGÚ TÉ CAP DRET A AGREDIR
ELS I LES PERIODISTES QUE ESTAN
TREBALLANT AL CARRER"

indefensió que pateixen. La precarietat del nostre ofici té conseqüències que cap societat democràtica s'hauria de permetre.

PROU AGRESSIONS a periodistes. És intolerable. I des del Col·legi ho combatrem. Ho fem i ho continuarem fent. Ara bé, quan dic això, com he fet recentment a les xarxes socials, acostumo a rebre missatges que em diuen que si això passa és perquè els mitjans menteixen.

Un fet que molt sovint vol dir que expliquen o diuen allò que no plau d'escoltar. Llegiu amb molta atenció l'entrevista que en Jordi Rovira fa a la Júlia Otero, una de les periodistes amb més

credibilitat i llarga trajectòria. Ella diu que hi ha gent "impermeable a cap veritat que no sigui la seva" i aquí és on algunes i alguns s'han cregut amb el dret d'agredir físicament, ja que no agrada allò que representen o als qui representen.

La Junta del Col·legi de Periodistes no escatimarà esforços a combatre-ho, VINGUIN D'ON VINGUIN les agressions o les amenaces. Algunes contra els mitjans públics estan perfectament dissenyades. I és per això que demanem la unitat de les organitzacions periodístiques per fer un front comú contra les agressions. De moment, els col·legis de periodistes de tot l'Estat ens estem organitzant per defensar-nos d'agressions i de la precarietat que castiga l'ofici.

De veritat, guardeu-vos una estona per llegir l'entrevista a la Júlia, perquè les seves respostes conviden a la reflexió i el conjunt és una anàlisi de com s'exerceix el periodisme actualment.

I ho enllaço amb el reportatge de la Carme Escales sobre els mitjans que s'allunyen del ciutadà, quan n'hauria de ser la principal preocupació. I si no, es pot veure molt clar a l'article d'Andrés Naya sobre la revista *Carrer* de la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona. Autèntic periodisme transformador.

Ben cordialment,

Neus Bonet Bagant

Degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya

degana@periodistes.org